

SLOVENSKI NAROD.

Izbija vsak dan zvečer, izmšči nedelje in praznike, ter velja po pošti prejeman za avstro-ograde došle za vse leto 26 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za eden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za eden mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, velja za celo leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za eden mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbo brez istodobne pošiljave naročnine se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od peterostopne petit-vrste po 12 h, če se oznanilo enkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopis se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. — Upravnistvu naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila t. j. administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravnništvo pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Ribčič ob smrtni postelji.

Zopet smo doživeli na Kranjskem značilno pravdo, s katero se je slovenski javnosti razkrila in razodela ljudna lastnost naših duhovnikov. Značilna, pravimo, je ta pravda, pa tudi jako umestna, ker se je z njo končno vendarle razmesaril tisti čudezni testament, ki mu ogenj v kanonika Zamejca kuhinji in peči ni mogel doživeti, in ker se je z njo prav pošteno kresnilo katoliškega kanonika po njegovih nečednih rokah. Da, le hvali naj Boga ta testamentarni eksekutor, da se je iz te moke spekla le — civilna pravdica. Kajti kaj lahko bi se bilo pripetilo, da bi taisti ponedeljek isti Kajdiž v družbi jezičnih svojih kuharic sedel malo nižje v lepi justični palači, namreč — na zatožni klopi pred porotniki. In tedaj bi tudi dr. Brejce, — ki se mu v ponedeljek misli in besede kolebale edino le okrog § 86. c. pr. r., kamor je obehal svojo smešno aroganco, — kot zagovornik dosegel isti fiasco in isto blamažo kakor se mu je to dogodilo sedaj kot policajski škofovih zavodov. No pa, kakor vidimo, se je cela zadeva končala brez g. državnega pravdnika in brez porotnikov. Vendar pa bo imela svoje blagodejne posledice tam pred škofijo, kakor tudi po celem Slovenskem. —

Veliko se je že pisalo v našem listu in mnogo se je napovedovalo našemu ljudstvu, da naj se spame-tuje in samo od sebe odpravi vse tiste pogubne sege in navade, katere uganjajo z njim naši katoliški pastirji — ob zadnji uri. Že od nekdaj vladajo pri nas žalostne tradicije, da se duhovnik, ki ga pokličejo k smrtni postelji, za vse druge zadeve bolnikove bolj skrbi in zanima nego za blagor njegove duše. Tisto pa, kar ob taki priliki vsakemu izmed naših svedcev najbolj po glavi in po mislih roji, to so hranilne knjžice in testamenti. Kobljar & Kajdiž! Ni ga bolj vsakdanjega dogodka, nego da se kako staro babije pri zadnji spovedi istočasno s svojimi grehi iz-

nebi tudi — svoje hranilnične knjžice, v katero je v potu svojega obraza in z žulji svojih delavnih rok nalagalo ves svoj zaslužek in prihranek. In kolikokrat se pripeti, da »gospod«, ki prihiti k smrtni postelji, še predno začne izpovedovati in obhajati, najprvo in edinole zaradi tega spodi vse navzoče iz bolnirove sobe, da mu preišče vse obisti, bi seli dala dobiti od njega kaka knjžica ali kaka svotica pri tej najugodnejši priliki. Saj se ve in saj je znano, kak reče vsi ljudje na smrtni postelji. Saj pravijo, da bi človek niti eno urico skozi vse svoje življenje ne mogel biti vesel, če bi imel vedno svojo zadnjo uro in njeno grozo pred očmi! In te trenutke, v katerih tretja četina človeka pred onim svetom, ko se spravlja s tem svetom in se podaja s tresočim srcem na pot v tujo deželo, iz katere se še nihče ni povrnil, te trenutke približa se mu »namestnik božji«, da naj mu olajša vest in mu prinese krepljeno tolažbo koprneči duši. Namesto pa, da bi tedaj duhovni tolažitelj izpolnjevali lepo svojo dolžnost in olajšali smrtno gorje, zlorablajo svojo moč in svoj poklic in le še otežujejo marsikomu slovo od življenja. Naravnost neverjetno je, da se tudi najbolj zavrženi, najbolj zaslepljeni duhovni individuum more ohrabriti k takemu početju. In konjsko vest mora imeti tisti, ki se loti takega, vsega zaničevanja vrednega posla.

In vendar se to godi pri nas Slovincih vsepovsod in vseokoli. To pa ne glede na to, da je naše ljudstvo samo od sebi skrajno pobožno, da vsak, tudi najsiromašnejši bajtar in kajzar vse svoje življenje misli na zadnjo uro in skrbi za blagor svoje duše. O tem spričujejo zapuščinski spisi pri vseh naših sodiščih. V vsakem našel boš mesto: »za blagor moje duše in postavko za svete maše« 20 K itd. itd. Poleg tega si vsak posestnik tudi s tem olajša vest, da voli lepe zneske ne samo za domačo župno, marveč tudi za druge, zlasti romarske cerkve. Koliko so naši kmetje zdajali na primer za novo cerkev v Brezjih!

To stori torej dandanes vsak verni Slovenec, in mi tudi nimamo ničesar proti temu, če in dokler so to zgodi iz njegove lastne volje v smislu § 565. o. d. z. Prosto voljno se torej razda in izda med našim ljudstvom več nego preveč za posmrtno namene. V tem oziru se razmere kmalu poboljšajo, in sicer hitro, ko naše ljudstvo pride do spoznanja, da se z denarjem, in naj se nameni tudi za »štiftane in neštiftane« maše, duše ne da rešiti. Kdor je zaslužil s svojim življenjem večno pogubo, tega ne reši niti vesoljno bogastvo sveta in naj tudi sam pa-pelj opravlja za blagor njegove pogubljene duše vsak dan eno mašo!

In ravno, ker se pri nas že prostovoljno daruje čez mero in čez razmere za te namene, je naravnost neodpustljivo, naravnost hudodelsko postopanje in ravnanje naše duhovščine, ki, ob zadnji uri pozvano k smrtni postelji, mešetari z bolnikom za teste in mu izsiljuje denar v vseh mogočih oblikah za svoje strankarske namene. Z bičem bi trebalo napoditi iz hiše tistega kaplana, ki je tam nekje na Dolenjskem izvalil stari vdovi, — in tako ugrabil njenemu revnemu sorodstvu — ves imetek za škofovo zavode, z bičem nagnati tistega župnika, ki je hotel pograbit umirajoči materi hranilno knjžico, katero je namenila svojemu edinemu, v Ameriki za vsakdanji kruh trudečemu se sinu. Pa ne samo kaplančki in župniki, — ki v novjšem času skoro v vsakem testamentu neposredno ali posredno na znano višje povelje utihotapijo kako večje ali manjše volilce za zavode — tudi višji in najvišji cerkveni dostojanstveniki so se nalezli te grde, ostudne bolezni, da pozabijo na vso svojo čast, kadar je treba izvabiti in iztrgati slabim rokam na smrtni postelji zdihujočih skesancev kak krajcar za »cerkvene« namene. Tako se je zgodilo pred nedavnim časom, da so se v zapuščini nekega gospoda po njegovi smrti nakrat pogrešile vse obilnice, katerih je ta gospod imel približno za 24.000 K. Ni se dalo po-

izvedeti, kam da so izginile te vrednostne listine, le toliko se je dalo dognati, da jih dotičnik seboj v grob ni vzel. Pač pa so se sprva razburjenim sorodnikom sčasoma oči odprle in sedaj jim je docela jasno, zakaj da je neki zelo visoki dostojanstvenik izpred ali iz škofije, skozi dlje časa vsak teden obiskoval in nadlegoval dotičnega imejitelja obilnic, potem pa kratak čas pred smrtjo, kar mahoma izostal in se nič več prikazal.

In ravno tako se je nekemu drugemu, še bolj bogatemu gospodu, ki je znan kot velik dobrotnik, ob nenaadni boleznih mahoma, brez vsakega povabila približal neki namestnik božji. Poln sladkih besedi je pričel nastavljal svoje mreže in svoje pasti, obnavljati svoje obiske. In kaj je bil konec vse te komedije? Dotični gospod je sicer kmalu in brez težave okreval, a vendar je padlo iz njegovih rok precej okroglega in — dobro je bilo!

Tako bi lahko dalje pisali in pravili o neštevilnih slučajih, ki so podobni eden drugemu in dokazujejo sistem, po katerem se dandanes pri nas na smrtni postelji izsesava bogate in revne ljudi. Smrt ne dela razlike. Pa tudi tolažniki ob smrtnih trenutkih je ne poznajo. Da, lahko se trdi, nam vsak dan na tem polju prinese kaj novega. Koliko vnebovpijočih koblarjad se na tistem poravnem in prikrije, koliko kaznivih slučajev se sploh ne izve in koliko hranilnih knjžic se dandanes hrani in pospravi v naših župniščih, kamor jih naše ljudstvo »med živimi« znosi spravljati in hraniti, katerih pa po smrti lastnika ne vidi nihče in nikdar več! Župniki pa umirajo z mastnimi zapuščinami in srečen tisti, ki si moreš razlagati, odkod je prišlo in kam da gre to ogromno premoženje ...

V tem oziru so tedaj dandanašnje razmere nezdružljive. Skrajni čas je, da se stopi na prste tem »šenklavškim« mešetarjem, ki takorekvo za vsak krajcar pozabijo svoj lep poklic, ki dajo pohujšanje in

elajo toliko škode našemu poštenemu ljudstvu! Bili so že časi, ko je bilo duhovniku v obče prepovedano vtikati se v teste in ko postava duhovnikom ni dopuščala nastopati kot testamentarne priče. Takih postav dandanes že prav zelo zopet pogrešamo. Prejšnje čase smo sicer tudi brez njih dobro izhajali. Odkar pa se je naše ljudstvo pod najnovejšim duhovnim pastirstvom začelo na najrazličnejše načine takorekoč »eksekvirati« za najnepotrebnejše namene; odkar so se od denarja potrebne centrale na ubogljiva župnišča v tem oziru in smislu izdali različni recepti in zlasti, odkar je glavni teh receptov, znani Kobljarjev trik »med živimi«, tako nesrečno, tako fundamentalno osmešil »duhovsko juristarstvo«, začeli so se naši dušni pastirčki na višje povelje poskušati se zopet kot testamentarni specialisti. In kot »primus inter pares«, kot prvi specialist v tej stroki je nastopil zadnjič kanonik Kajdiž. No, za enkrat je pač tako strahovito pogorel, da se sam gotovo nikdar več ne dotakne nobenega testamenta, da pa bode tudi našim grabežljivim župnikom, kakor tudi najstrupenejšemu kaplančetu služil v strašilo prav tako, kakršno se včasih razpostavi na polju v strah za — krokarje in druge požrešne živali.

In to je, kar smo hoteli povdarjati iz Kajdiževe pravde, te žive slike sedanjih žalostnih razmer.

Katoliška vzgoja našega dobrega ljudstva.

Kdor bi mislil, da so naši zakoni in policijski predpisi samo neveljavni proti škofom in cerkvenim prelatom, bi se zelo motil; neveljavni so ti predpisi tudi nasproti čisto navadnim vzgojiteljem našega dobrega ljudstva.

Gasilna in druga dobrodelna društva potrebujejo vedno vladnega dovoljenja, če hočejo napraviti v humanitarne namene kako javno tombolo; in koliko potov in prošenj je potreba, da se dobi tako dovoljenje. Takozvana katoliška izobraževalna društva,

dandanes s spiritizmom. V časih, ko je veleval po salonih bon-ton razpravljal o umetnosti in znanosti in vseh tozadevnih dnevnih vprašanjih, ko je Lavater s svojimi fiziognomičnimi raziskavanji obračal pozornost nase, našel je tudi Gall pripravna tla, da popularizuje svoje nauke. Pomisliti je treba, da se tedaj o možganski fiziologiji in tudi o finejši anatomiji živčevja skoraj ničesar ni vedelo; da je antropologija in primerjalna kranologija bila komaj v povojih; pomisliti je tudi, da ni bilo nikjer dovolj metod in da se sploh ni posebno kritično raziskavalo. Gotovo je, da Gallovi nazori dandanes nikjer več ne veljajo, ker so že davno in temeljito ovrženi. Vemo tudi, da mož ni bil izbirčen v sredstvih, kako ima razširjati svoje nauke; njegove premise, njegova opazovanja, njegove konkluzije — v vseh tihi mnogo napak, in kar je hujske, tudi namenoma krivih podatkov — kar pa ostane njegova večna in velika zasluga, in naj se o njem sodi že kakor se hoče, je to, da je bil prvi, ki je zanosen v svet misel o ome-

jivni posamičnih pojavov našega duševnega življenja na posebne možganske dele, o njih lokalizaciji, ter tako pomagal vreči mnenje o istovrednosti vseh delov naših možgan. Seveda so dandanašnje lokalizacije vse nekaj drugega, kakor je to bilo po Gallovi nauki — dandanes računimo z elementi — s stanicami in njihovimi življenjskimi pojavi — Gall pa je računil s popolno abstraktnimi in umetno vstvarjenimi pojmi. Kako težko pa se je bilo otestiti teh vplivov, razvidno je iz tega, da še ni pretleko pet let, kar se je na graški univerzi predavalo v vsej resnosti o nekem baje nahajajočem se »pojmskem centru« (Begriff-Centrum) v naših možganih, oziroma njihovih skorji.

Pred dobrimi dvajsetimi leti pa pa se je razširilo po svetu ime drugega raziskovalca, katerega so lajki vedno pripravljali takoj vreči z Gallovi in njegovo šolo v skupen koš, to je italijanskega psihiatra Cesare Lombroso. Skupnosti nimajo nauki obbeh nobenih, v bistvenostih ne dotikajo se v ničem — kar je zunanje navidezno skupno, je to, da

tudi Lombroso goji kranologijo, in da proglašča gotove forme lobanje in njenih delov, deloma tudi ostalega telesa, kot abnormalne, oziroma degenerativne, in v nadaljnjih razmotritvah kot psihopatične. Prezreti pa ni, da temelje te domneve na skrbno preiskanih zoologičnih, anatomskih, antropologičnih in patologičnih dejstvih. Lombroso in njegova šola tudi ni, kakor nobena stvar na svetu, popolna — kajti edino, kar je gotovo so dejstva, preko njih pa so naše misli — in naši sklepi, in ti so vedno lahko napadni vsled omejenega našega spoznavanja in znanja. Brezdvomno pa ima tudi Lombroso neovržne in vsega priznanja vredne zasluge — tako na polju psihopatije, kakor kriminalistike, kar v vsak moderno izšolan in misleč medicinec zli jurist.

Ta Gallovi nauki, in Lombrosove šole izvajanja zdelo se je vredno Deteli obdelati satirično v svoji veseloigri »Učenkak«. Kot zastopnika »moderne šole, oziroma kot frenologa katoksohen« — naslikal je svojega glavnega junaka dr. Blažiča. Večji

ali manjši privrženec te frenologične struje je tudi drugi v igri nastopajoči zdravnik, vodja blaznice, dr. Grm, samo toliko, da je ta dr. Grm poleg vseh drugih lastnosti še tudi prav navaden lopov, ali kakor bi se ga v praktičnem življenju imenovalo: trezno misleč, koncilijanten in ne vem še kakšen mož!

Ta dva zastopnika »znanosti« hotel je pisatelj osmešiti, in dokazati na obeh bedarijo njihovega mišljenja in njihovih nazorov, da tekom igre je pobiljšal celo oba, tako da spoznata končno svoje napake in da prav »purgarsko« obujata vsak svoj kes na občno radost in zadovoljnost.

To bi bilo seveda prav lepo, ako bi živeli kje ljudje, kakor je n. pr. dr. Blažič, ki bi tako mislili in govorili, kakor to dela on. Dr. Blažič, ki se toliko peča s »frenologijo«, s kranologijo in kriminalistično antropologijo, ki se resno bavi s svojimi študijami, ta da ne bi vedel malo več o vseh teh vprašanjih, kakor mu jih polaga v usta Fr. Detela? (Konec prih.)

LISTEK.

Dr. Fr. Detela: Učenkak.

(Veseloigra v 3 dejanjih. V založbi »Slovenske Matice«: Zabavne knjžnice XIV. zvezek. V Ljubljani 1902. Tiskala »Katoliška tiskarna«.)

Veseloigra »Učenkak«, katero so svoj čas tudi že igrali v ljubljanskem gledališču, ima to glavno napako, da je spisana in izdana nekoliko — prepozno, in sicer za malenkost dobrih sto let. V onih blaženih časih dossegla bi svoj namen, a tudi tedaj dolgo ne v isti meri, kakor bi se to zgodilo, če bi se igra lotila s svojo satiro moralne strani frenološkega vprašanja, katero je bilo takrat v modi ne-le pri učenkakih in strokovnjakih, ampak se ni nič manj razpravljal tudi po salonih in njihovih družbah.

Ni se torej čuditi, če se je lotila frenologije cela vrsta deloma jako slabo izobraženih šarlatanov, ki so izkoriščali tako lahkovarne kakor izšolane ljudi s svojimi nauki in di-agnozami, prav tako, kakor se godi

Borzna poročila.

Ljubljanska

„Kreditna banka“ v Ljubljani.
Uradni kurzi dunaj. borze 16. junija 1903.

Table with columns for various commodities (majeva renta, srebrna renta, avstr. krona, zlata, ogrska krona, etc.) and their respective prices in Denar and Bilo.

Table titled 'Žitne cene v Budimpešti' listing prices for wheat, rye, and corn in different quantities.

Svila za neveste
od 60 kr. do gl. 11/35 per meter v vseh barvah. Franko in **že ocenjeno** se pošilja na dom. Bogata izbira vzorcev se pošlje s prvo pošto. **Tovarna za svilo Henneberg, Zürich.** 3 (40-4)

Javna zahvala.

Veleposesnik in trgovec Jakob Man-koč v Trstu je podaril 50 K v kmetijske svrhe c. kr. kmetijski podružnici v Gorenjah. Za kar mu bodi srčna zahvala. Gorenje pri Postojni. 1. junija 1903. Za odbor: Ivan Jurca, predsednik.

Umri so v Ljubljani:

Dne 9. junija: Peter Ebner, livar, 33 let, Linhartove ulice št. 8, je bil z nožem zaboden. — Ivan Mekinc, sprednikov sin, 1 mes., Stara pot št. 3, Enteritis. — Dne 10. junija: Viktorija Verhovc, dimnikarjeva hči, 3 leta, Streliške ulice št. 15, ošpice. — Dne 11. junija: Franja Ba'anc, delavčeva hči, 3 leta, Streliške ulice št. 15, Bronchitis capill. — Dne 12. junija: Terezija Jaklič, kuharica, 60 let, Zalokarjeve ulice št. 14, Carcinoma hepatis. — V deželni bolnici: Dne 8. junija: Ivan Tomšič, krojač, 20 let, Peritonitis perforativa. — Ana Žitnik, delkva, 28 let, pljučnica. — Dne 9. junija: Josp Alan, gostač, 70 let, Paralysis cordis. — Dne 10. junija: Fran Fajdiga, posestnik, 58 let, Pneumonia. — Ivana Rudolf, gostija, 86 let, Marasmus semilis. — Ivan Cotman, ubožec, 77 let, ostarelost. — Antonija Debeljak, posestnikova hči, 3 1/2 leta, davica. — Ana Klopčar, gostija, 82 let, vodenica. — Dne 11. junija: Franja Mazi, kajžarjeva hči, 11 let, srčna hiba. — Karol Žagar, dež. blagajnik v p., 70 let, Vrtno ulice št. 10, Uraemia.

Meteorologično poročilo.

Table with columns for time, temperature, wind, and sky conditions for the days of June.

Angeljnovno milo
Marzeljsko (belo) milo.

Uradniška uniforma

VII činovnega razreda (profesorska) kompletna in skro nova se proda pri (1594-1)
Antonu Presker-ju
krojaču v Ljubljani, Sv. Petra cesta.

Ob pričetku sezone!

Razkosana srna
dobi se pri (1592-1)
Franu Lovše
mesarju na Jurčičevem trgu.

Košnja

se proda v bližini mesta Ljubljane. Natančneje se poizve pri **E. Popp-u** v kantini domobranske vojašnice. (1600-1)

Vodovod

v trgu Ribnica na Dolenjskem podaljšal se bode iz trga do kolodvora. To podaljšanje meri 477 metrov in je proračunano na 4800 K. — Napraviti bode treba tudi dva hidranta in eno izlivko. Ponudbe za prevzete tega dela, katerim je priložiti 10% (480 K) kavcije, poslati je do 1. julija 1903 gospodarskemu odboru trga Ribnica. Načrt in proračun sta v občinski pisarni na vpogled. (1597-1)

Zdravilišče Toplice

na Kranjskem, Dolenjsko, železniška postaja Straža-Toplice, Akrototerna 38° C., pitno in kopalno zdravljenje, izredno učinkujejo proti protinu, kostonici, krču, nevralgiji, kožnim in ženskim boleznim. Veliki basini za kopanje, separata in barska kopališča (Moorbäder). Prijetno opremljene sobe za tuje, igralne in družbinske sobe. Zdravo podnebje. Bogato obgozdena okolica. Dobre in cene restavracije. **Sezija od 1. maja do 1. oktobra** — Prospekti in pojasnila daje brezplačno upravništvo kopalščica. (1113-5)

Zdravilišče za nerвозne, bolne vsled alkohola in okrepčanja potrebne.
Abstinenčni sanatorij „TANNHOF“ v Gratweinu štajersko.
Penzijska cena vključno s stroški za zdravljenje od 5 gl. višje. Mična, mirna lega. Pojasnila daje zastoj in franko ravateljstvo. (1500-5)

Jako zabavni koncertni aparati s ploščami,
aparati kakor kaže podoba stane 75 ž.
Večji aparati, kakor tudi automati za gostilničarje do 240 K. (732-34)
Prodaja tudi na obroke. Velika izbira gramofonskih plošč. Zamenjava starih plošč.
RUDOLF WEBER
urarar v Ljubljani, Stari trg št. 16.

Sta najbolj koristni štedilni mili
za hišno rabo!

Dobivate ju po špecerijskih prodajalnicah.

Tovarna mila
Pavel Seemann
Ljubljana.

Najboljše spanje
z blaženim čutom v želodec podeli zvečer požirek Klauer-jevoga „Triglava“. Edino pristen pri (11-134)
Edmund Kavčič-u
v Ljubljani, Prešernove ulice v steklenicah po K 4.—, 2-20 in 1-20.

Originalna steklenica

Originalna steklenica

Išče se
lokal

kuhinjo za takoj, ali v kratkem času v Ljubljani oziroma Sv. Petra predmestju, blizu kolodvora ali vojašnic. (1452-8)
Ponudbe sprejema iz prijaznosti upravništvo »Slov. Narod.«

Aleksandrov
Pesmi in romance
Elegantno opremljena knjiga s portretom in avtografom pesnika in uvodom iz peresa dr. Juana Prijatelja.
Cena: Ukusno broš. ž 3-50, po pošti ž 3-70, v izvorni platneni vezbi ž 5.—, po pošti ž 5-20.
Založil: (133)
Lav. Schwentner
v Ljubljani.

Zel'm službo
korespondenta

stenoграфа ali pisarja. Končan sem nižjo gimnazijo in sem več slovenskega, hrvaškega, nemškega in angleškega jezika. (1581-2)
Ponudbe na uprav. »Slov. Nar.«

Hôtel Lloyd.

V četrtek, dne 18. junija t. l.
vojaški KONCERT
Vstopnina 20 kr.
Za obilen obisk se vladno priporočata. (1595-1) **Karol in Jospina Počivaunik.**

Trije doprni kipi
naravne velikosti

Prešeren, Bleiweis, Valvasor
prodaje se po primerni ceni. Na to ugodno priliko se opozarjajo posebno slav. društva. Kje? se izve **Cozova cesta št. 9.** (1579-2)

Služba redarja.

V trgu Ribnica na Dolenjskem odda se služba redarja. Prošnje, katerim je priložiti spričovalo o vedenju in dosedanjem službovanju, vložiti je do 1. julija 1903 pri gospodarskem odboru trga Ribnica. Plača po dogovoru. Prednost imajo dosluženi orožniki. (1596-1)

Naznanilo.

Ker ni monter došel, ni bilo mogoče napraviti včeraj poskušnje s kosilnim strojem. **Kosilo se bode torej zanesljivo pri lepem vremenu jutri v sredo popoldne ob 2. uri na isti senožeti in pojutrišnjem v četrtek ob isti uri v mestnem logu pri mostu.**
Spoštovanjem (1599)
Karol Kavšek-a nasl.
Schneider & Verovšek, Ljubljana.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

izvod iz voznega reda.

veljaven od dne 1. maja 1903. leta. Odhod iz Ljubljane juž. kol. Praga čez Trbiž. Ob 12. uri 24 m ponoči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Aussee, Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc na Dunaj via Amstetten. — Ob 5. uri zj. osebn. vlak v Trbiž ob 1. julija do 15. septembra ob nedeljah in praznikih. — Ob 7. uri 5 m zjutraj osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Solnograd, Inomost, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevica, Plzen, Marijane v are, Heb, Francove vare, Prago, Lipsko, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 51 m dopoldne osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 1. uri 40 min. popoldne osonni vlak v Lesce-Bled, samo ob nedeljah in praznikih ob 31. maja. — Ob 3. uri 56 m popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo, Pariz čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevica, Plzen, Marijane v are, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago (direktni voz I in II razr.), Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo. (Direktni vozovi I in II razreda.) — Proga v Novo mesto in v Kočevje Osonni vlaki: Ob 7. uri 17 m zjutraj v Novomesto, Straža, Toplice, Kočevje, ob 1. uri 5 m popoldne istotako, ob 7. uri 8 m zvečer v Novo mesto, Kočevje. Prihod v Ljubljano juž. kol. Proga iz Trbiža. Ob 3. uri 25 m zjutraj osonni vlak z Dunaja čez Amstetten, Monakovo, Inomost (direktni vozovi I in II razreda), Franzensfeste, Solnograd, Linc, Steyr, Ljubno, Celovec, Beljak. — Ob 7. uri 12 m zjutraj osonni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 16 m dopoldne osonni vlak z Dunaja čez Amstetten, Prago (direktni vozovi I in II razr.), Karlove vare, Heb, Marijane vare, Plzen, Budjevica, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Genevo, Curih, Bregenc, Inomost, Zell ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, St. Mohor, Pontabel. — Ob 4. uri 44 m popoldne osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Monakovega, Inomosta, Franzensfesta, Pontabla. — Ob 8. uri 51 m zvečer osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla čez Selzthal iz Inomosta, čez Klein-Reifling iz Steyr, Lince, Budjevice, Plzina, Marijinih varov, Heba, Francovihi varov, Prago, Lipskega. — Ob 8. uri 38 m zvečer osonni vlak iz Lesce-Bled samo ob nedeljah in praznikih ob 31. maja. — Ob 10. uri 43 m ponoči osonni vlak iz Trbiža ob 1. julija do 15. septembra ob nedeljah in praznikih. — Proga iz Novega mesta in Kočevja. Osonni vlaki: Ob 8. uri 44 m zjutraj iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m popoldne iz Straže, Toplice, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m zvečer istotako. — Odhod iz Ljubljane drž. kol. v Kamnik, Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m zjutraj, ob 2. uri 5 m popoldne, ob 7. uri 10 m in ob 10. uri 45 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih. — Prihod v Ljubljano drž. kol. v Kamnik. Mešani vlaki: Ob 8. uri 49 m zjutraj, ob 11. uri 6 m dopoldne, ob 6. uri 10 m in ob 9. uri 55 m zvečer samo ob nedeljah in praznikih.

„SLAVIJA“
vzajemna zavarovalna banka v Pragi.
Rezervni fond: 25,000.000 K. Izplačane odškodnine in kapitalje: 75,000.000 K.
Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države z vseskozi slovensko-narodno upravo. (26-87)
Vas pojasnila daje: **Generalni zastop v Ljubljani, čegar pisarne so v lastnej bančnej hiši v Gospodskih ulicah št. 12.**

Zavaruje poslopja in premoščine proti požarnim škodam po najnižjih cenah. Škode cenjuje takoj in najkulantneje. Uživa najboljši sloves, koder postluje.
Dovoljuje iz čistega dobička izdatne podpore v narodne in občokoristne namene.